

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített második tanács)

2020. szeptember 9.*

„Gazdaság- és monetáris politika – Hitelintézetek prudenciális felügyelete – A betétbiztosítási rendszerhez vagy az Egységes Szanalási Alaphoz visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások útján történő hozzájárulás – Az EKB-ra ruházott feladatok – Az EKB külön felügyeleti hatáskörei – Az 1024/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének f) pontja, valamint 16. cikke (1) bekezdésének c) pontja és (2) bekezdésének d) pontja – A fennálló visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások halmozott összegének az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokból történő levonását előíró intézkedés – Az egyedi vizsgálat hiánya”

A T-150/18. és T-345/18. sz. ügyekben,

a **BNP Paribas** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviselik A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi és M. Dalon ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Központi Bank (EKB)** (képviselek: E. Koupepidou, R. Bax és F. Bonnard, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a 2017. december 19-i ECB/SSM/2017-R0MUWSFPU8MPRO8K5P83/248 EKB határozat, a 2018. április 26-i ECB-SSM-2018-FRBNP-17 EKB határozat és a 2019. február 14-i ECB-SSM-2019-FRBNP-12 EKB határozat részleges megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített második tanács),

tagjai: E. Buttigieg, elnökként eljárva, F. Schalin (előadó), Berke B., M. J. Costeira és C. Mac Eochaidh bírák,

hivatalvezető: M. Marescaux tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2019. szeptember 11-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

Jogi háttér

- 1 Az euróvezeti válságot kiváltó 2008-as pénzügyi válságot követően létrejött egy új szabályozási keret, amelynek célja az Európai Unión belüli banktevékenység stabilitásának és biztonságának biztosítása, és amely kiegészíti a gazdasági és pénzügyi uniót és a belső piacot. Ezt az új keretet egyetlen egységes szabálykönyv jelenti, amelyet azonos módon kell alkalmazni minden érintett tagállam hitelintézeteire. A bankunió három pilléren alapul, nevezetesen egy egységes felügyeleti mechanizmuson, egy Egységes Szanálási Mechanizmuson és egy európai betétbiztosítási rendszeren.
- 2 A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 176., 338. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 73. o.; HL 2017. L 20., 1. o.), valamint a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 176., 1. o.; helyesbítés: HL 2013. L 208., 68. o., HL 2013. L 321., 6. o. és HL 2017. L 20., 2. o.) a fenti 1. pontban említett egységes szabálykönyv része, és együttesen alkotja a banki tevékenységek jogi háttérét, a felügyelet szabályozási keretét, továbbá a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális szabályokat. Az 575/2013 rendelet előírja, hogy minden hitelintézetnek a kockázati profiljával arányos, százalékban meghatározott mértékű szavatolótőkével kell rendelkeznie. E szavatolótőke részét képezik az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok (Common Equity Tier 1, CET 1), vagyis azok, amelyek a hitelintézetek tevékenysége folyamatosságának biztosítására és a fizetéseképtelenségi helyzetek elkerülésére irányulnak.
- 3 Az 575/2013 rendeletben meghatározott általános prudenciális követelményeket olyan egyedi intézkedések egészítik ki, amelyekről az illetékes hatóságok hoznak döntést a hitelintézetek és befektetési vállalkozások folyamatos felügyeleti felülvizsgálatát követően.
- 4 Az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o) (a bankuniónak a fenti 1. pontban említett első pillére) célja a hitelintézetek biztonságának és stabilitásának biztosítása. Az említett rendelet hatáskörrel ruházta fel az Európai Központi Bankot (EKB) a 4. cikke (1) bekezdésében említett prudenciális felügyeleti feladatok teljesítésére. Ugyanezen rendelet 6. cikkével összhangban az EKB feladatait az egységes felügyeleti mechanizmus keretében hajtja végre, amely az EKB-t és az illetékes nemzeti hatóságokat foglalja magában. Az EKB különösen hatáskörrel rendelkezik az euróövezetben „jelentős” besorolású hitelintézetek prudenciális felügyeletének biztosítására.
- 5 Az 1024/2013 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének megfelelően az EKB-nak a ráruházott feladatkörében alkalmaznia kell a teljes vonatkozó uniós joganyagot. Az EKB e célból „különösen minden jogalkotási és nem jogalkotási [aktusnak], így többek között az EUMSZ 290. és EUMSZ 291. cikkében említett [eszközöknek]” megfelelően hoz határozatokat, és [k]ülönösen vonatkoznak rá az 1093/2010 rendelet 10–15. cikkével összhangban az Európai Bankhatóság (EBH) által kidolgozott és a Bizottság által elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek, az említett rendelet 16. cikke, valamint EBH által az említett rendelettel összhangban kidolgozott, az európai felügyeleti kódexről szóló rendelkezései”.

- 6 Az illetékes hatóságok a 2013/36 irányelv 97. cikkének megfelelően kötelesek felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárást (Supervisory Review and Evaluation Process, SREP) alkalmazni többek között annak meghatározása érdekében, „hogyan az intézmények által alkalmazott rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, továbbá az általuk tartott szavatoló-tőke és likvid eszközök biztosítják-e a kockázataik fedezetét és megbízható kezelését”.
- 7 Emellett, a 2013/36 irányelv 107. cikke (3) bekezdésének megfelelően az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság, EBH) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2010. L 331., 12. o.) létrehozott Európai Bankhatóság (EBH) 2014. december 19-én megállapította a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra (SREP) vonatkozó közös eljárásokról és módszerekről szóló iránymutatásokat (EBA/GL/2014/13).
- 8 A hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010 rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2014. L 225., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 372., 9. o.) bevezetett Egységes Szanálási Mechanizmus (amely a fenti 1. pontban említett második pillérhez tartozik) előírja az Egységes Szanálási Alap létrehozását, amelyhez a hitelintézeteknek hozzá kell járulniuk. Emellett a vonatkozó jogi keret részét képezi még a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 190. o.; helyesbítés: HL 2019. L 165., 129. o.). Ez az irányelv egy külön rendszert hoz létre a bankcsődök megelőzésére és kezelésére. Többek között valamennyi tagállamot kötelezi a szanálás finanszírozását szolgáló nemzeti rendszer létrehozására.
- 9 A bankunió harmadik pillére (lásd a fenti 1. pontot), nevezetesen az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása még nem fejeződött be. Ugyanakkor elfogadták a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 2014. április 16-i 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet (HL 2014. L 173., 149. o.; helyesbítések: HL 2014. L 212., 47. o.; HL 2014. L 309., 37. o.), amelynek célja, hogy az egyes tagállamok által előfinanszírozott betétbiztosítási rendszer bevezetésével fokozza a betétesek védelmét. Ez a rendszer biztosítja minden betétes számára, hogy legfeljebb 100 000 euróig teljes egészében megőrizhessék a megtakarításaikat.
- 10 Az Egységes Szanálási Alap, valamint a második és harmadik pillér keretében létrehozott betétbiztosítási rendszerek finanszírozását illetően ki kell emelni, hogy a hitelintézetek által az Egységes Szanálási Alap és a betétbiztosítási rendszer felé nyújtandó hozzájárulások azonnali befizetéssel vagy visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalással teljesíthetők.
- 11 Így a 806/2014 rendelet 70. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy azok a hitelintézetek, amelyek úgy döntenek, hogy hozzájárulásukat visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalással teljesítik, vállalják, hogy az Egységes Szanálási Alaphoz és a betétbiztosítási rendszerhez való hozzájárulásuk összegét az első kérelemre megfizetik.
- 12 A 806/2014 rendelet 70. cikkének (3) bekezdése szerint a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak harmadik felek jogaival nem terhelt, alacsony kockázatú eszközök biztosítékával teljeskörűen fedezetteknek (a szanálási hatóságok vagy a betétbiztosítási rendszer hatóságai számára szabadon elérhetőeknek), és rövid időn belül értékesíthetőeknek kell lenniük. Ez a követelmény a 2014/59 irányelv 103. cikkének (3) bekezdésében és a 2014/59/EU irányelvnek a szanálásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2014. október 2-i (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2015. L 11., 44. o.;

helyesbítés: HL 2017. L 156., 38. o.) 13. cikkének (3) bekezdésében is szerepel. Ez a biztosíték a gyakorlatban a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásnak megfelelő összegnek a szanálási hatóságok vagy a betétbiztosítási rendszer hatóságai szabad rendelkezésére álló letétbe helyezését jelenti, amint az az Egységes Szanálási Testület egyik 2016-os határozatából és a 2014/49 irányelv átültetéséről szóló francia jogszabályokból kitűnik.

- 13 Végül meg kell említeni, hogy az EBH 2015. szeptember 11-én elfogadta a betétbiztosítási rendszerekről szóló 2014/49 irányelv szerinti fizetési ígervényekről szóló iránymutatásokat (EBA/GL/2015/09) (a továbbiakban: a fizetési kötelezettségvállalásokról szóló iránymutatások).
- 14 A fizetési kötelezettségvállalásokról szóló iránymutatások, amelyek teljesítéséről az EKB nyilatkozott, megerősítik, hogy bizonyos körülmények között a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások felügyeleti intézkedések tárgyai lehetnek. Az említett iránymutatások 31–33. pontjából ugyanis kitűnik, hogy:

„31. A fizetési ígervények prudenciális kezelésének az egyenlő feltételek megteremtését és az ilyen ígervények számviteli kezelésétől függő prociklikus hatás mérséklését kell céloznia.

32. Amennyiben a számviteli gyakorlat értelmében a fizetési ígervény teljes mértékben megjelenik a mérlegben (mint forrás), illetve a biztosítéki megállapodás teljes mértékben tükröződik az eredménykimutatásban, nincs szükség a prociklikus hatás mérséklését célzó eseti prudenciális kezelésre.

33. Ha azonban a számviteli gyakorlat értelmében a fizetési ígervény és a biztosítéki megállapodás nem jelenik meg a mérlegben, a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás (SREP) keretében értékelniük kell azokat a kockázatokat, amelyek a hitelintézet tőke- és likviditási pozíciója tekintetében felmerülnének, ha a betétbiztosítási rendszer felszólítaná az adott intézetet a fizetési ígervény pénzbeli befizetésére, és a megfelelő hatásköreikben eljárva biztosítaniuk kell a prociklikus hatás kiegészítő tőke- vagy likviditási követelmények révén történő mérséklését”.

A jogvita alapját képező tényállás

- 15 A felperes, a BNP Paribas az 1024/2013 rendelet 6. cikkének (4) bekezdése értelmében vett jelentős szervezet, és 2014. november 4. óta az EKB közvetlen prudenciális felügyelete alá tartozik.
- 16 2017. szeptember 14-én az EKB a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás lefolytatását követően megküldte a felperesnek a többek között a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalással kapcsolatos határozat tervezetét. Ez a tervezet magában foglalta azt a prudenciális követelményt, hogy a fennálló visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás halmozott összegét le kell vonni az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokból. A felperest felszólították, hogy közölje az e tervezettel kapcsolatos észrevételeit.
- 17 A felperes 2017. szeptember 29-i levelében közölte észrevételeit.
- 18 2017. december 19-én az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének f) pontja és a 16. cikke alapján az EKB elfogadta az ECB/SSM/2017-ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/248. sz. határozatot, amelyben előírta, hogy a betétbiztosítási rendszerrel vagy a Szanálási Alappal szemben vállalt visszavonhatatlan fizetési kötelezettségek halmozott összegét le kell vonni az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokból (a továbbiakban: 2017. december 19-i határozat).
- 19 A felperes kérelmet nyújtott be a 2017. december 19-i határozattal szemben az EKB felülvizsgálati testületéhez, amely 2018. március 19-én egy véleményt fogalmazott meg.

20 2018. április 26-án az EKB a felülvizsgálati testület véleményét követően úgy határozott, hogy a 2017. december 19-i határozatot az EKB-SSM-2018-FRBNP-17. sz. határozattal váltja fel (a továbbiakban: 2018. április 26-i határozat). E határozatnak a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalással foglalkozó része változatlan maradt.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 21 A Törvényszék Hivatalához 2018. március 1-jén érkezett keresetlevelében a felperes a 2017. december 19-i határozat megsemmisítésére irányuló keresetet nyújtott be, amelyet T-150/18. szám alatt vettek nyilvántartásba.
- 22 Az ellenkérelmet, a választ és a viszonzválaszt T-150/18. sz. ügyben 2018. május 30-án, szeptember 7-én és október 24-én nyújtották be a Törvényszék Hivatalához.
- 23 A Törvényszék Hivatalához 2018. június 1-jén érkezett keresetlevelében a felperes az 2018. április 26-i határozat megsemmisítésére irányuló keresetet nyújtott be, amelyet T-345/18. szám alatt vettek nyilvántartásba.
- 24 Az ellenkérelmet, a választ és a viszonzválaszt a T-345/18. sz. ügyben 2018. július 26-án, szeptember 20-án és november 5-én nyújtották be a Törvényszék Hivatalához.
- 25 A második tanács javaslatára a Törvényszék az eljárási szabályzata 28. cikke alapján úgy határozott, hogy a T-150/18. és a T-345/18. sz. ügyet kibővített tanács elé utalja.
- 26 2019. április 23-án, a 2019. március 1-jei hatállyal a 2018. április 26-i határozatot felváltó, és ugyanazon levonást előíró 2019. február 14-i ECB-SSM-2019-FRBNP-12. sz. határozat (a továbbiakban: 2019. február 14-i határozat) elfogadását követően a felperes kiigazítási beadványt nyújtott be a Törvényszék Hivatalához, amelyben a 2018. április 26-i határozattal szemben előterjesztett keresetlevelében foglaltakkal megegyező indokok alapján a 2019. február 14-i határozat részleges megsemmisítését is kérte.
- 27 A Törvényszék elnökének 2019. április 23-i határozatával a jelen ügyeket a második tanácsba beosztott új előadó bírónak adták át.
- 28 2019. május 17-i levelében az EKB betérjesztette a kiigazítási beadványra tett észrevételeit, és a kereset teljes egészének elutasítását kérte.
- 29 Az előadó bíró javaslata alapján a Törvényszék (kibővített második tanács) a szóbeli szakasz megnyitásáról határozott.
- 30 A kibővített második tanács elnökének a 2019. augusztus 5-i határozata az ügyeket az eljárás szóbeli szakaszának a lefolytatása céljából egyesítette.
- 31 A Törvényszék a 2019. szeptember 11-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait.
- 32 A T-150/18. sz. ügyben a felperes lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a 2017. december 19-i határozat 9.1–9.3 pontját;
 - az EKB-t kötelezze a költségek viselésére.

- 33 A T-150/18. sz.ügyben az EKB azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - kötelezze a felperest a költségek viselésére.
- 34 A T-345/18. sz. ügyben a felperes lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a 2018. április 26-i határozat 9.1–9.3 pontját;
 - semmisítse meg a 2019. február 14-i határozat 8.1–8.4 pontját;
 - az EKB-t kötelezze a költségek viselésére.
- 35 A T-345/18. sz. ügyben az EKB azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A megtámadott határozatok

- 36 Amint az a fenti 18., 20. és 26. pontból kitűnik, a 2017. december 19-i, a 2018. április 26-i és a 2019. február 14-i határozatban (a továbbiakban együttesen: a megtámadott határozatok) az EKB arra kötelezte a felperest, hogy a betétbiztosítási rendszerekkel vagy a Szanálási Alappal szemben vállalt visszavonhatatlan fizetési kötelezettségeknek megfelelő összeggel csökkentse az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat.
- 37 A megtámadott határozatokban az EKB úgy ítélte meg, hogy biztosítani kell azon kockázatok erős fedezetét, amelyeket a felperes a mérlegen kívüli tételekként kezelt visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás miatt visel. A 2019. február 14-i határozat 8.2 pontjában az EKB a következő képlet alkalmazásával határozta meg a levonás összegét: $CET1_{aj} = CET1_{non\ aj} - c$. Az említett képletben a „ $CET1_{aj}$ ” a prudenciális felügyelet alá tartozó érintett szervezetnek a kiigazítás utáni elsődleges alapvető tőkeinstrumentumait, a „ $CET1_{non\ aj}$ ” e szervezet kiigazítás előtti elsődleges alapvető tőkeinstrumentumait, és a „ c ” egyfelől a prudenciális felügyelet alá tartozó érintett szervezet fennálló visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásai halmozott összegének biztosítása céljából megterhelt eszközök vagy szolgáltatott készpénzfedezet valós értéke, másfelől a prudenciális felügyelet alá tartozó érintett szervezet összes fennálló visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalása névértéke közül az alacsonyabb értéket jelöli.
- 38 E tekintetben az EKB, amint az a 2019. február 14-i határozat 8.3 pontjából kitűnik, a következő indokokra támaszkodik:

„[A] visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás biztosítása céljából szolgáltatott készpénzfedezetek a szanálási hatóság vagy a betétbiztosítási rendszer hatósága kérelmére történő kifizetésig nem elérhetőek:

- egy ilyen kifizetés megvalósulása esetén a fennálló visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat olyan költségekként kell könyvelni, amelyek negatív hatással vannak az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokra, ami azt jelenti, hogy a készpénzfedezetek csak akkor állnak válhatnak elérhetővé, amikor a készpénzfizetés már kihat az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokra;

- ha nem kerül sor ilyen kifizetésre, a szanálási hatóság vagy a betétbiztosítási rendszer felhasználja a készpénzfedezeteket, ami közvetlen negatív hatással jár az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokra.

Ennek következtében [...] a készpénzfedezetek egyetlen esetben sem a prudenciális felügyelet alá tartozó szervezet szokásos veszteségeinek fedezetére állnak rendelkezésre. Emellett a szanálási hatóság és a betétbiztosítási rendszer hatósága egyaránt előírhatja a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás végrehajtását, ha egy adott hitelintézet szanálási vagy felszámolási eljárás alatt áll, így a fennálló visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás készpénzben történő kifizetését ezután az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat negatívan érintő veszteségeként könyvelik, ami esetleges prociklikus hatásokkal járó rendszeres válsághelyzetek időszakában következhet be. Ezért azt az összeget, amelyre készpénzfedezetet nyújtanak, úgy kell tekinteni, hogy nem használható fel az érintett hitelintézet veszteségeinek fedezésére. Jelenleg ez nem jelenik meg a prudenciális felügyelet alá tartozó érintett szervezet elsődleges alapvető tőkeinstrumentumai között, amely ezért nem ad pontos képet e szervezet tényleges gazdasági erejéről és a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás felhasználásával kapcsolatosan általa viselt kockázatokról”.

- 39 A felek egyetértenek abban, hogy a 2019. február 14-i határozat mind a rendelkező része, mind az alátámasztására előadott indokok tekintetében lényegében megegyezik a 2017. december 19-i és 2018. április 26-i határozattal.
- 40 Ezért az EKB megállapította, hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás alkalmazása az 1024/2013 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt problémás helyzethez vezetett, és hogy e probléma megoldása érdekében gyakorolhatja az e rendelet 16. cikke (2) bekezdésének d) pontjában ráruházott hatásköröket abból a célból, hogy a szavatolótőke-követelmények vonatkozásában a címzettekől külön tartalékképzési szabályzatot vagy eszközkézelést követelhessen.

A jogkérdésről

- 41 Miután a felek a tárgyaláson előadták ezzel kapcsolatos álláspontjukat, a Törvényszék úgy határoz, hogy – az eljárási szabályzat 68. cikkének megfelelően – az eljárást befejező határozat meghozatala céljából egyesíti a jelen ügyeket.
- 42 A megtámadott határozatok részleges megsemmisítésére irányuló jelen kereset keretében a felperes négy jogalapra hivatkozik. Az első jogalap a jogi alap hiányára épül, mivel az EKB olyan általános hatályú prudenciális követelményt írt elő, ami a jogalkotó hatáskörébe tartozik. A második jogalap a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások alkalmazását lehetővé tévő uniós jogi rendelkezések téves értelmezéséből eredő téves jogalkalmazáson és e rendelkezések hatékony érvényesülésének hiányán alapul. A harmadik jogalap az arányosság elvének megsértésén alapul. A negyedik jogalap nyilvánvaló mérlegelési hibán és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésén alapul.
- 43 A jogi alap hiányára vonatkozó első jogalap két kifogásból áll. Az első kifogás keretén belül a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy az EKB prudenciális felügyeleti feladatkörének ellátására vonatkozó szabályok alapján a megtámadott határozatok egy új, általános hatályú prudenciális követelményt írtak elő. Az EKB nem végezte el a felperesre vonatkozó kockázat-, hitelképesség- és likviditásértékelést, és nem értékelte a felperes kockázati profilját.
- 44 A második kifogás azon a tényen alapul, hogy az EKB túllépett az 1024/2013 rendelet a 4. cikke (1) bekezdésének f) pontjában, és 16. cikke (1) bekezdésének c) pontjában ráruházott hatáskörökön. Először is a felperes azt állítja, hogy az EKB megsértette az 1024/2013 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének c) pontját, mivel nem állapította meg, hogy a felperes által alkalmazott rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint az általa tartott szavatolótőke és likvid eszközök mennyiben nem biztosították a kockázatok megfelelő kezelését és fedezetét, az EKB megelégedett

általános és homályos szempontok felsorolásával. Másodszor előadja, hogy az 1024/2013 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének f) pontja előírja, hogy az EKB csak akkor állapíthat meg további külön szavatolótőke-követelményeket a hitelintézetek számára, ha a vonatkozó rendeletek és a 2013/36 irányelv rendelkezései kifejezetten engedélyezik az illetékes hatóságok számára az intézkedéseket. Márpedig egyetlen rendelkezés sem teszi lehetővé az illetékes hatóságok számára, hogy a mérlegen kívüli tételek címén alkalmazott átalányjellegű levonások útján teljesítendő kiegészítő tőkekövetelményeket írjanak elő. Az alkalmazandó rendelkezések ugyanis nem írják elő a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások teljes és tartós levonását. A szavatolótőke levonásáról csak az 575/2013 rendelet 36. cikke rendelkezik. Harmadszor és mindenestre, a 2013/36 irányelv 104. cikk (1) bekezdésének d) pontja és az 1024/2013 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének d) pontja alapján a levonások csak az eszközökre, és nem a mérlegen kívüli tételekre alkalmazhatók. A felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásról szóló iránymutatások lehetővé teszik a többlet-tőkekövetelményeknek akár további szavatolótőke-követelmény, akár a 2013/36 irányelv 104. cikkében előírt intézkedések, vagyis a mérleg szerinti eszközök kezelése útján történő előírását.

- 45 Az EKB cáfolja ezt a jogalapot. Az első kifogással kapcsolatban hangsúlyozza, hogy nem vezetett be új és általános szabályt, és arra hivatkozik, hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások prudenciális kezelése idegen az ezeket szabályozó szövegektől (a 2014/49 irányelv és a 806/2014 rendelet). A megtámadott határozatokat az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének f) pontjában az ugyanezen rendelet 16. cikkének (1) bekezdésének c) pontjával összhangban meghatározott prudenciális és felügyeleti értékelési folyamat részeként fogadta el. Ebben az összefüggésben cáfolja az egyedi vizsgálat hiányát, és rámutat, hogy a szavatolótőke mértéke nem befolyásolja a megtámadott határozatokat indokoló kockázat fennállását, mivel a ténylegesen rendelkezésre álló elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok nem hozzák a felperest olyan helyzetbe, hogy fedezni tudja a mérlegében szereplő elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokkal fedezendő kockázattal egyenértékű kockázat mértékét.
- 46 Ezen túlmenően a megtámadott határozatok csupán a kizárólag a címzettek vonatkozásában alkalmazott egyedi határozatok összességét jelentik, amelyek az egyes szervezetekre vonatkozó követelményeket határozzák meg, és amelyek mindegyikük számára eltérő hatásokkal járnak. Ezenkívül, mivel a hitelintézetek azonos kockázatoknak vannak kitéve, az intézkedéseket logikusan azonos módon kell megfogalmazni.
- 47 A második kifogást illetően az EKB tagadja, hogy túllépte volna a rendeletek által ráruházott hatásköröket, és előadja, hogy a hatásköreit megfelelően gyakorolta annak érdekében, hogy a hitelintézetet az általa viselt kockázatok megfelelő kezelésére alkalmas helyzetbe hozza. A vitatott intézkedés az 1024/2013 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésének c) pontján alapul, amely a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó szakpolitikákkal kapcsolatos külön feladatokkal bízta meg az EKB-t. Az EKB szerint ugyanis a felperes egyedi helyzetének vizsgálata arra világított rá, hogy bizonyos általa viselt kockázatokra nem rendelkezett megfelelő fedezettel. Egy ilyen megállapítás elegendő annak bizonyításához, hogy a felperes az e cikkben említett helyzetek egyikében volt, és indokolja az e helyzet orvoslása céljából hozott intézkedést.
- 48 Ezenkívül az 1024/2013 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének d) pontja lehetővé teszi számára, hogy „a szavatolótőke-követelmények vonatkozásában az intézményektől külön [...] eszközkezelést [követeljen] meg”, és a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás levonása ilyen kezelést jelent. Ezért, mivel a levonás a második pillér keretébe tartozik, a felperes által az 575/2013 rendelet 36. cikkére és az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokból való levonásoknak az említett cikk által megállapított listájára tett hivatkozás nem releváns. Végül, az EKB szerint és a felperes állításával ellentétben a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások mérlegen kívüli tételekként felügyeleti intézkedések tárgyát képezhetik. Ezzel kapcsolatban különösen az EBH iránymutatásaira hivatkozik, amelyek arra kötelezik, hogy abban az esetben, ha a fizetési kötelezettségvállalás és a kapcsolódó biztosíték nem jelenik meg a mérlegben, hozza meg a megfelelő intézkedéseket a prociklikus kockázat fedezésére. Az EKB szerint az EBA úgy ítéli meg, hogy prociklikus kockázat csak akkor nem merül fel, ha a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokra ugyanaz a számviteli kezelés vonatkozik, mint a

pénzbeli hozzájárulásra. Az EKB emlékeztet arra is, hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállaláshoz kapcsolódó biztosíték az intézmény mérlegében nyilvántartott eszköz. Az említett kötelezettségvállalás tehát tükröződik a kapcsolódó biztosítékban, ami azt jelenti, hogy ezeket elválaszthatatlan egészként kell kezelni.

A jogi alap esetleges hiányán alapuló első kifogásról

- 49 A prudenciális követelmények tekintetében – a vitában részt vevő felekkel egyetértésben – meg kell különböztetni egyrészt a szabályozási jellegű kötelezettségeket, amelyeket ebben az összefüggésben „első pillérnek” is neveznek, másrészt a kiegészítő felügyeleti intézkedéseket, amelyeket ebben az összefüggésben „második pillérnek” neveznek.
- 50 Így az általános prudenciális minimumkövetelményeket a jogalkotó állapítja meg, és a fenti 2. pontban említettekkel összhangban elsősorban az 575/2013 rendeletben szerepelnek. Az említett rendelet határozza meg a hatálya alá tartozó valamennyi hitelintézetre alkalmazandó szavatolótőke-követelményeket. Ebből következik, hogy az egyes intézményeknek mindig rendelkezniük kell megfelelő mértékű szavatolótőkével. Emellett, az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok tekintetében az 575/2013 rendelet meghatározza az e tőkébe sorolható eszközöket, és előírja a hitelintézetek számára, hogy alkalmazzák az e rendelet 32–35. cikkében említett prudenciális szűrőket, amelyek többek között bizonyos elemek kizárásából, értékük kiigazításából vagy az ugyanezen rendelet 36–47. cikkében felsorolt elemeknek az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokból történő levonásából áll.
- 51 Konkrétan az 575/2013 rendelet 26. cikke (1) bekezdésének első albekezdése elsődleges alapvető tőkeelemekként a következőkként sorolja fel: „a) tőkeinstrumentumok [...]; b) a [tőke] instrumentumokhoz kapcsolódó ázsíó; c) eredménytartalék; d) halmozott egyéb átfogó jövedelem; e) egyéb tartalékok; f) általános banki kockázatok fedezetére képzett tartalékok”. Ezek az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok a hitelintézetek rendelkezésére álló legerősebb eszközök közé tartoznak, és azonnal és korlátozás nélkül használhatók.
- 52 Az 575/2013 rendelet 36. cikke előírja, hogy több elemet – így többek között a folyó üzleti év veszteségeit, az immateriális javakat, a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adóköveteléseket és más hitel- illetve pénzügyintézetekben fennálló részesedéseket – le kell vonni az elsődleges alapvető tőkeelemekből.
- 53 Ezen, minden hitelintézetre általánosan alkalmazandó prudenciális kiigazítások mellett az uniós jog felhatalmazza a felügyeleti szervet, a jelen esetben az EKB-t, hogy többek között az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének f) pontjával összhangban lévő felügyeleti ellenőrzések végrehajtásával kapcsolatos feladata ellátása keretében eseti alapon és az egyes intézmények sajátos helyzetét figyelembe véve egyéb intézkedéseket alkalmazzon.
- 54 Ami azt a kérdést illeti, hogy az EKB túllépte-e hatáskörét, amikor általános prudenciális követelményt írt elő, meg kell jegyezni, hogy az EKB kétségtelenül nem rendelkezik a szabályozási jellegű kötelezettségekre vonatkozó első pilléren belül szabályozási jogkörrel, mivel ez az uniós jogalkotó kizárólagos hatáskörébe tartozik.
- 55 Az EKB hatásköre ugyanis a prudenciális felügyeleti feladatainak – amelyeket többek között az 1024/2013 rendelet 4. cikk (1) bekezdésének f) pontja alapján végez – ellátása keretében a közvetlenül vizsgált szervezet szavatolótőkéjének az e szervezetek által viselt vagy őket fenyegető kockázatnak való megfelelősége ellenőrzése céljából végzett egyedi vizsgálat lefolytatásától függ. Ezen ellenőrzések elvégzése után az EKB a feltárt sérülékenységek és gyengeségek alapján korrekciós intézkedéseket írhat elő.

- 56 Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozatok elfogadásakor az EKB a második pillérbe tartozó felügyeleti ellenőrzések és értékelések keretében járt el. Először is ugyanis a megtámadott határozatok bevezető részében az EKB rámutatott, hogy az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének f) pontja szerinti prudenciális felügyeletet gyakorolta. E rendelkezés alapján az EKB kizárólagos hatáskörrel rendelkezik az annak megállapítására irányuló felügyeleti ellenőrzések elvégzéséből álló feladata ellátására, hogy a hitelintézetek és az általuk bevezetett rendszerek, stratégiák, folyamatok és mechanizmusok, valamint ezen intézetek szavatolótőkéje biztosítja-e a kockázataik megfelelő kezelését és fedezetét, továbbá ezen felügyeleti felülvizsgálat alapján többek között további egyedi szavatolótőke-követelmények, egyedi likviditási követelmények és egyéb intézkedések bevezetésére a vonatkozó uniós jogi aktusokkal kifejezetten az illetékes hatóságok hatáskörébe utalt esetekben.
- 57 Másodsor, a megtámadott határozatoknak a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásra vonatkozó, és a részleges megsemmisítés iránti kérelemben hivatkozott pontjaiból, nevezetesen a 2017. december 19-i határozat 9. pontjából, a 2018. április 26-i határozat 9. pontjából és a 2019. február 14-i határozat 8. pontjából kitűnik, hogy az EKB két rendelkezésből indult ki a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokból való levonásának előírásakor.
- 58 Egyrészt az 1024/2013 rendelet a 16. cikke (1) bekezdésének c) pontjáról van szó. Ez a rendelkezés előírja, hogy az EKB-nak az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésében rá ruházott feladatok ellátása céljából, rendelkeznie kell az ugyanezen rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a hitelintézetektől a bizonyos helyzetekben fennálló problémák kezelése érdekében mielőbb tegye meg a szükséges intézkedéseket: E helyzetek között szerepel az, amelyben az 124/2013 rendelet 4. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerinti felügyeleti felülvizsgálat keretében az EKB megállapítja, hogy a hitelintézet által bevezetett rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint az intézet szavatolótőkéje és likvid forrásai nem biztosítják a kockázataik megfelelő kezelését és fedezetét.
- 59 Másrészt az 1024/2013 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének d) pontjáról van szó, amely a 2019. december 19-i határozat 9. pontjának, a 2018. április 26-i határozat 9. pontjának, és a 2019. február 14-i határozat 9. pontjának az alapját képezi. E rendelkezés szerint az EKB különösen hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a szavatolótőke-követelmények vonatkozásában az intézményektől külön tartalékképzési szabályzatot vagy eszközkezelést követeljen meg.
- 60 Ebből következik, hogy az EKB eljárása a második pillér szerinti prudenciális felügyeleti hatásköre keretében tartozott. Következésképpen az EKB által elfogadott intézkedés nem nélkülözi a jogi alapot. Ezért az első jogalap első kifogását, mivel a felperes ebben a jogi alap hiányát kifogásolta, el kell utasítani.

Az egyedi vizsgálat esetleges hiányára vonatkozó második kifogásról

- 61 A második kifogással összefüggésben meg kell vizsgálni, hogy az EKB a jelen ügyben helyesen gyakorolta-e a második pillérben ráruházott hatásköröket. E tekintetben, amint az a fenti 58. és 59. pontból kitűnik, az 1024/2013 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének d) pontja szerinti hatásköreinek gyakorlása érdekében az EKB-nak el kell végeznie az egyes hitelintézetek helyzetének egyedi vizsgálatát annak megállapítása céljából, hogy a „hitelintézet által bevezetett rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint az intézet szavatolótőkéje és likvid forrásai nem biztosítják a kockázataik megfelelő kezelését és fedezetét”.
- 62 Ezzel összefüggésben a megtámadott határozatokban szereplő indokolások alapján azt kell megvizsgálni, hogy az EKB a jelen ügyben a felperes vonatkozásában miként gyakorolta a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárással kapcsolatos hatásköreit.

- 63 Az EKB által a jelen ügyben alkalmazott, a fenti 38. pontban kifejtett érvelésből az következik, hogy az EKB az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok túlbecslését kockázatként azonosította, ami abból a tényből ered, hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat mérlegen kívüli tételként kezelik, így nem kerülnek kötelezettséggé a hitelintézet mérlegébe, és hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállaláshoz kapcsolódó biztosíték a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás kifizetéséig nem hozzáférhető.
- 64 Amikor ugyanis egy hitelintézet egy visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalást ír alá, ezen intézmény elsődleges alapvető tőkeinstrumentumainak mértéke nem változik. Ugyanakkor a biztosíték címén átutalt összegek többé nem vehetők igénybe a tevékenységgel kapcsolatos esetleges veszteségek tartós fedezeteként.
- 65 Mivel a kockázat az EKB szerint a szóban forgó intézmények elsődleges alapvető tőkeinstrumentumainak az e hitelintézet által meghatározott összege és az általa viselhető veszteségek tényleges összege közötti különbségben rejlik, az EKB felügyeleti felülvizsgálati szervként úgy vélte, hogy – amint az a fenti 38. és 40. pontban összefoglalt megtámadott határozatokból kitűnik – egy ilyen helyzet nem ad pontos képet az érintett hitelintézet tényleges gazdasági erejéről és az utóbbiak által a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás használatával kapcsolatban viselt kockázatokról.
- 66 Meg kell állapítani, hogy az EKB érvelése nem pusztán absztrakcióból indul ki, mivel azon a megállapításon alapul, hogy a felperes visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalást alkalmazott, és a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat mérlegen kívüli tételekként kezelte.
- 67 Többek között az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumoknak az intézmények gazdasági erejével és átfogóbban a pénzügyi ágazat stabilitásával kapcsolatos jelentőségére tekintettel tagadhatatlanul fennáll az EKB által így azonosított kockázat, és ezt a kockázatot egyébként az EBH fizetési kötelezettségvállalásokról szóló iránymutatásai is megerősítik. Ezen iránymutatásokból ugyanis kitűnik (lásd a fenti 14. pontot), hogy az illetékes hatóságoknak, köztük az EKB-nak a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás keretében értékelniük kell azokat a kockázatokat, amelyek a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásait mérlegen kívül kezelő hitelintézet tőke- és likviditási pozíciója tekintetében felmerülnek.
- 68 Végül ezzel összefüggésben meg kell állapítani, hogy a felek egyetértenek abban, hogy a számviteli gyakorlatban a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat – mint a jelen ügyben is – mérlegen kívüli tételekként tartják számon, és a mérlegben nem tartják veszteséggé nyilván, mivel az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat csak akkor csökkentik, amikor a hitelintézetnek az összeget az érintett alapok valamelyikébe be kell fizetnie.
- 69 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a szóban forgó levonás nem a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokra, hanem – amint az a 2019. február 14-i határozat 8.2 pontjából kitűnik – a biztosítékként elhelyezett összegekre vonatkozik. A biztosítékként elhelyezett összegek általában a hitelintézet mérlegében nyilvántartott eszközök. A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások biztosítékai ugyanis szükségszerűen alacsony kockázatú likvid eszközök. A gyakorlatban ezek a szanalási hatóságok vagy a betétbiztosítási rendszer hatóságai számára szabadon elérhető, visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások összegével megegyező összegű készpénzbenet formáját öltik. Más szavakkal, a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások a biztosítékukban jelennek meg, és ez a két elem elválaszthatatlanul kapcsolódik egymáshoz, ezért nem vizsgálhatók egymástól elkülönítve.
- 70 Ezért a felperes állításával ellentétben az EKB téves jogalkalmazás nélkül tekinthette úgy, hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások, és ezáltal az azoktól elválaszthatatlan biztosíték prudenciális kezelése eredményezhette az 1024/2013 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének d) pontjában foglalt intézkedések alkalmazását, és mindezt annak ellenére, hogy a számviteli gyakorlatban a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat mérlegen kívüli tételekként könyvelték.

- 71 A felperes azon érvét tehát, amely arra a tényre vonatkozik, hogy mivel a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat mérlegen kívül kezelték, ezekre nem vonatkozhat az 1024/2013 rendelet 16. cikke (3) bekezdésének d) pontjában foglalt számviteli politika, el kell utasítani.
- 72 Ilyen körülmények között azt kell megvizsgálni, hogy a jelen ügyben az EKB elvégezte-e az 1024/2013 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében általa lefolytatandó egyedi vizsgálatot (lásd a fenti 61. pontot) a felperes kockázati profiljára, pontosabban arra vonatkozóan, hogy az ez utóbbi által bevezetett rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint szavatolótkéje és likvid forrásai nem biztosítják a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások mérlegen kívüli tételekként történő számviteli kezeléséből és a kapcsolódó biztosítékok elérhetetlenségéből eredő, ekként azonosított kockázatok kezelését.
- 73 E tekintetben az EKB által lefolytatott vizsgálatra vonatkozóan a felperes és az EKB véleménye egymással ellentétes.
- 74 Az EKB előadja, hogy megvizsgálta az összes releváns körülményt. Ezzel szemben a felperes úgy ítéli meg, hogy az EKB indokolása kizárólag általános jellegű megfontolásokon alapul, és nem egy konkrét vizsgálaton, amely többek között egy intézmény kockázati profiljának értékelésére irányult. A felperes szerint egy ilyen vizsgálat, ha elvégezték volna, azt bizonyította volna, hogy a rendelkezésére álló elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok összege elegendő volt ahhoz, hogy kezeljen minden olyan esetleges veszteséget, amelyet abban az esetben kellett volna viselnie, amikor az általa vállalt visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat le kell hívni.
- 75 A jelen ügyben a megtámadott határozatokból az EKB azon megállapítása tűnik ki, hogy a felperes a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás eszközével élt, és hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalást mérlegen kívüli tételként kezelte, jóllehet a kapcsolódó biztosítékokat eszközként tüntették fel a mérlegben. Az EKB a 2019. február 14-i határozatban megjelölte a fennálló visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások teljes összegét, amelyre a felperes készpénzbiztosítékokat nyújtott mind összevont szinten, mind a szervezete szintjén. Ezután az 575/2013 rendelet 92. cikkének (3) bekezdése alapján kiszámította a teljes kockázati kitettséérték százalékos arányát. Ennek során az EKB megállapította a felperes vonatkozásában a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás következtében fennálló kockázati kitettséérték mértékét. A Törvényszékhez benyújtott iratokból az is kitűnik, hogy bár ez a számítás nem szerepelt a 2017. december 19-i és 2018. április 26-i határozatokban, az EKB e határozatok elfogadása időpontjában rendelkezett az elvégzése szempontjából releváns információkkal.
- 76 Márpedig az EKB érvelése szerint a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások mérlegen kívüli számviteli kezelése önmagában problematikus, mivel ez a kezelés a fogalma szerint az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok túlértékelését jelenti. Az EKB álláspontja többek között a Törvényszék előtti beadványaiból és a tárgyaláson tett nyilatkozataiból derül ki. Kijelentette ugyanis, hogy a szóban forgó intézkedés által kezelendő kockázat abból ered, hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásra alkalmazandó számviteli kezelés nem tükrözi az e címen mozgósított összegek elérhetőségének hiányát a hozzájáruló intézmény elsődleges alapvető tőkeinstrumentumai viszonylatában. Az EKB szerint ez a helyzet lehetővé tette számára az 1024/2013 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése alapján a rendelkezésére álló hatáskörök arányos gyakorlását. Ez az érvelés, noha konkrétan a felperesre vonatkozik, olyan általános jellegű megállapításokat említ, amelyek az érintett intézményre jellemző bármely körülmény figyelembevételével minden olyan hitelintézetre alkalmazhatók, amely a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások mérlegen kívüli kezelését választotta.
- 77 Ezzel szemben a megtámadott határozatok nem utalnak az EKB által végzett egyetlen olyan egyedi vizsgálatra sem, amelynek célja annak ellenőrzése, hogy a felperes a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások mérlegen kívüli tételként való kezeléséhez kapcsolódó prudenciális kockázatok viselése érdekében alkalmazta-e az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének f) pontja és a

16. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti rendszereket, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat, és annak megállapítása, hogy adott esetben e kötelezettségek relevánsak-e az ilyen kockázatok szempontjából.

- 78 Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás alkalmazását a jogalkotó kifejezetten elismeri és szabályozza. Kétségtelen, hogy – amint arra az EKB hivatkozik – a 806/2014 rendelet és a 2014/49 irányelv nem foglalkozik a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás számviteli kezelésének tárgyával. Emellett a jogalkotó által biztosított lehetőség, hogy korlátozott mértékben visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalással lehet élni az alapok és a betétbiztosítási rendszerek finanszírozása érdekében, nem zárja ki a prudenciális kockázat fennállását. Az ilyen kockázat esetleges fennállására a fizetési kötelezettségvállalásokról szóló iránymutatásokból is lehet következtetni. Azonban, és anélkül, hogy értékelni kellene az EKB által a fizetési kötelezettségvállalásokról szóló iránymutatásokhoz adott értelmezés helyességét, amely értelmezés szerint a prociklikus kockázat kizárásának egyetlen módja, ha a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások számviteli kezelése megegyezik a pénzügyi hozzájárulás kezelésével, az 1024/2013 rendelet 16. cikkéből és a fizetési kötelezettségvállalásokról szóló iránymutatásokból – amennyiben a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás keretében végzett vizsgálatra hivatkoznak – az következik, hogy esetről esetre történő vizsgálatot kell végezni.
- 79 Márpedig, amint az már (a fenti 76. pontban) felmerült, az EKB megközelítéséből következik, hogy ez utóbbi szerint, amennyiben egy intézmény a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások alkalmazását és mérlegen kívüli kezelését választja, olyan kockázat áll fenn, ami szükségtelenné teszi ezen intézmény helyzetének alaposabb vizsgálatát.
- 80 Végül nem releváns az EKB azon érve, amely szerint a szóban forgó intézkedést a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás keretében fogadták el, és ezáltal az ennek keretében elfogadott minden egyes határozat egyedi döntés. Kétségtelen, hogy – amint arra az EKB hivatkozik – az azonos kockázatok azonos intézkedésekkel kezelhetők. Az a tény azonban, hogy a kérdéses intézkedést a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás végrehajtásából eredő gyakorlat keretében fogadták el, nem jelenti azt, hogy az ebben az összefüggésben hozott felügyeleti intézkedés szükségszerűen egy, az érintett intézmény körülményeinek figyelembevételével végzett egyedi vizsgálatot követően elfogadott határozat.
- 81 Emellett az EKB azon érve, amely szerint a megtámadott határozatok elfogadása előtt hatástanulmány keretében egyedi vizsgálatot végzett, nem állja meg a helyét. Egy ilyen tanulmány legalábbis egy intézkedés elfogadása hatásainak a kitűzött célok szempontjából történő értékelésére irányul. Kétségtelen, hogy – amint az lényegében az EKB érveléséből kitűnik, amikor azt állítja, hogy az említett tanulmány bizonyítja, hogy az intézkedés csupán gyenge hatással volt a kiegészítő szavatolótkére, és így nem jelenthet aránytalan terhet a felperes számára – egy hatástanulmány hasznos lehet a szóban forgó intézkedés arányos jellegének értékelése céljából. E tanulmány azonban eltérő célra irányul, és eltérő logikát követ attól, mint amely az EKB által az 1024/2013 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének f) pontja, valamint 16. cikke (1) bekezdésének c) pontja és (2) bekezdésének d) pontja értelmében végzendő elemzéshez kapcsolódik. E rendelkezések alapján ugyanis az EKB-nak értékelnie kell az intézkedés elfogadásának szükségességét az érintett intézmény helyzete szempontjából, figyelembe véve többek között az ez utóbbi által alkalmazott rendszereket, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat.
- 82 Ezért meg kell állapítani, hogy az EKB azáltal, hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások mérlegen kívüli tételként történő számviteli kezelése következtében esetlegesen bekövetkező kockázat egyszerű megállapításán túl nem végzett vizsgálatot, és nem vizsgálta a felperes konkrét helyzetét, és különösen a kockázati profilját, valamint a likviditási szintjét, és azáltal, hogy nem vette figyelembe a potenciális kockázatot csökkentő esetleges tényezőket, nem végezte el a felperesnek az 1024/2013

rendelet 4. cikke (1) bekezdésének f) pontja, valamint 16. cikke (1) bekezdésének c) pontja és (2) bekezdésének d) pontja szerinti egyedi felügyeleti vizsgálatát, így megsértette ezeket a rendelkezéseket.

- 83 Mivel az egyedi vizsgálat hiányára vonatkozó kifogás megalapozott, az első jogalapnak helyt kell adni.
- 84 Ebből következik, hogy a jelen keresetet a megtámadott határozatok részleges megsemmisítésére irányuló részében megalapozottnak kell nyilvánítani anélkül, hogy a felperes által felhozott többi jogalapot meg kellene vizsgálni.

A költségekről

- 85 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az EKB pervesztes lett, a felperes kérelmeinek megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a T-150/18. és T-345/18. sz. ügyeket a jelen ítélet meghozatala céljából egyesíti.**
- 2) **A Törvényszék az Európai Központi Bank (EKB) 2017. december 19-i ECB/SSM/2017-R0MUWSFPU8MPRO8K5P83/248. sz. határozatának 9.1–9.3. pontját, az EKB 2018. április 26-i ECB-SSM-2018-FRBNP-17. sz. határozatának 9.1–9.2. pontját és az EKB 2019. február 14-i ECB-SSM-2019-FRBNP-12. sz. határozatának 8.1–8.4. pontját megsemmisíti.**
- 3) **A Törvényszék az EKB-t kötelezi a költségek viselésére.**

Buttigieg

Schalin

Berke

Costeira

Mac Eochaidh

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. szeptember 9-i nyilvános ülésen.

Aláírások